

[Pernille Sams]

allerstørste entreprenører i Danmark i dag, har allerede regnet 4 konkrete eksempler igennem på bygninger, som i dag er til salg – to nødlidende hoteller og to erhvervsbygninger, der står tomme – og for alle de fire bygninger, de har regnet igennem, kan det lade sig gøre, og de vil gå i gang, hvis de får muligheden for det. Hr. Pelle Voigt kan da ikke sige andet, end at det er helt seriøst, og de er da stået frem i Børsen og har sagt det – det er så muligt, at hr. Pelle Voigt ikke har set det.

Men under alle omstændigheder er det her et spørgsmål om, at man på ganske almindelige markedsvilkår åbner en mulighed, og jeg kan slet ikke forstå, at det skulle være ideologisk problematisk. PKA har også udtrykt, at de ikke vil have spor imod at investere i indeksobligationerne, hvis de er 30-årige, hvorimod de ikke bryder sig om de 50½-årige, fordi de har for lange løbetider.

Derfor er det meget, meget sandsynligt, at det her virkelig har den effekt, som er fremgået af Børsen allerede; i flere omgange har der været artikler om dette forslag. Det har højst sandsynligt den effekt, at der bliver sat en masse byggeri i gang uden statstilskud, udelukkende ved at Folketinget åbner op for mulighed for 30-årige lån og ikke kun 50½-årige. Skal vi dog så ikke i det mindste prøve at give det chancen?

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Jeg synes, det var et prisværdigt klart svar. Vi fik da et eksempel på et af de firmaer, der står bag forslaget og vil bakke det op med en stor byggeaktivitet. Det synes jeg lyder spændende.

Jeg må indrømme, at jeg ikke læser Børsen til daglig – jeg læser den af og til – men jeg vil da håbe, at det materiale, der ligger til grund for forslaget, og som ikke er nævnt i bemærkningerne til det, vil kunne tilstilles Boligudvalget, og at vi vil kunne få lejlighed til at drøfte spørgsmålet igennem med nogle af disse investorer i forbindelse med udvalgsbehandlingen.

Boligministeren (Kofod-Svendsen):

Efter at have hørt fru Pernille Sams' engagerede defensorat for sit eget forslag vil jeg sådan meget jordnært gøre opmærksom på bekendtgørelsen af 9. september 1993 af realkreditloven. Der står faktisk, at der ved opførelse – og

det kan være en nyopførelse eller en hundrede procents ombygning, f.eks. af en tom stald, som jeg mener den konservative ordfører nævnte det, som kan ombygges til boliger – efter gældende lov vil kunne belånes med indekslån op til maks. 50 år. Man kunne også tage 30 år, og så man kan jo prøve det. Allerede efter gældende lov kunne man jo prøve det. Hvis man ikke synes om 50 år, hvis man vil have løbetiden kortere, så kunne man jo bruge en kortere periode. Jeg understreger, at det er til hundrede procents ombygning.

Lad os så prøve dér. Det har altså ikke vist sig at være en succes, men jeg synes da, at de pågældende stærke kræfter osv. skulle gå i gang. Hvis de ikke vil have 50-årige lån, så tager de 30-årige eller 40-årige – det hedder »maksimalt«, dvs. at den maksimale løbetid er 50 år – så hvorfor ikke prøve?

Når man ser på den faktiske virkelighed, så har vi siden 1. januar 1989 fået i alt 105 lån efter indeksmuligheden, og det er jo ikke mange, så det er en overraskelse, at der skulle komme denne næsten åbenbaring ved det, som man faktisk kan i øjeblikket, nemlig gå ned til 30 år, hvis det er til nyopførelse eller total ombygning. At det så skulle medføre en voldsom aktivitet, hvis man flytter et par vægge eller foretager en delvis ombygning, det synes jeg ikke forslagsstilleren på nogen måde har sandsynliggjort. Men lad os da se materialet i Boligudvalget; det kan da blive meget spændende at se, hvad man har at byde på.

Så vil jeg sige, at det ikke er rimeligt at kalde dette forslag et alternativ til privat byfornyelse; her mener jeg at vi har sat noget i gang for få måneder siden, som er begyndt at virke, og lad os nu prøve det.

Og så skal vi jo, som jeg også sagde i mit indlæg, have loven op til revision i 1994-95. Lad os indtil da se, om vi ikke kan få mere gang i de muligheder, der allerede foreligger. Det var da en meget jordnær måde: Lad os sætte gang i de muligheder, der allerede findes.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Jeg glæder mig da meget over, at ministeren ikke var nær så afvisende i sit sidste indlæg som i sit første, og der var nogle af ministerens bemærkninger, der endda fik mig til at vejle sådan lidt positiv stemning i regeringen.